

آلودگی بار دیگر پایتخت را
به آستانه تعطیلی کشاند
کاش از ریه‌های مردم هم
«صیانت» می‌شد!

شهرنوشت ۶

بررسی آماری فهرست تیم ملی
در جام جهانی
اتوبوس پر نشد!

آدرنالین ۸

ورود جدی دولت و کارفرمایان به موضوع مزد منطقه‌ای

کارگران فقیرتر از همیشه خواهند شد

دسترنج ۴

راستینه:

حق نداریم برای حضور مسئولان در جام جهانی قطر ریالی هزینه کنیم

سیاست ۲

سطح آب سد امیرکبیر ۵۰ متر پایین آمد

شهرنوش ۶

اتحادیه اروپا ۳۲ شخص و نهاد ایرانی را تحریم کرد

سیاست ۲

۱۵ سال حبس برای سربچی از قانون جوانی جمعیت

شهرنوش ۶

برگزاری نشست اضطراری شورای حقوق بشر سازمان ملل درباره ایران

سیاست ۲

شمال عراق دیروز بار دیگر هدف پهپاد و موشک‌های سپاه قرار گرفت؛

حملات ادامه دار به اقلیم کردستان و تبعات آن

کردستان یا همان پ ک ک به اوایل دهه ۸۰ میلادی بازمی گردد. تکیه این گروه را کردهای نئو روست می خوانند و بارها نیز به مواضع آنها در شمال سوریه و عراق حمله کرده است. اردوغان، رئیس جمهور ترکیه همزمان که به دنبال تکیه بر حبیبیت در میان جمعیت بزرگ کردهای است، و جلب آرای آنها در قایم‌های سیاسی و انتخاباتی است، تعداد زیادی از کردها را به اتهام همدستی با پ ک ک تحت فشار قرار داده و از خاک ترکیه رانده است. ایران در تمام این سال‌ها مابه دلیل حساسیت برانگیز بودن موضوع اقوام، هرگز خود را وارد پرونده تکیه و کردها نکرده است؛ به ویژه آنکه جمعیت کبیل و توبیجی از کردهای منطقه در خاک ایران ساکن است و نسبت به کردهای بیرون از مرزهای ایران این تعلق قومی دارند...

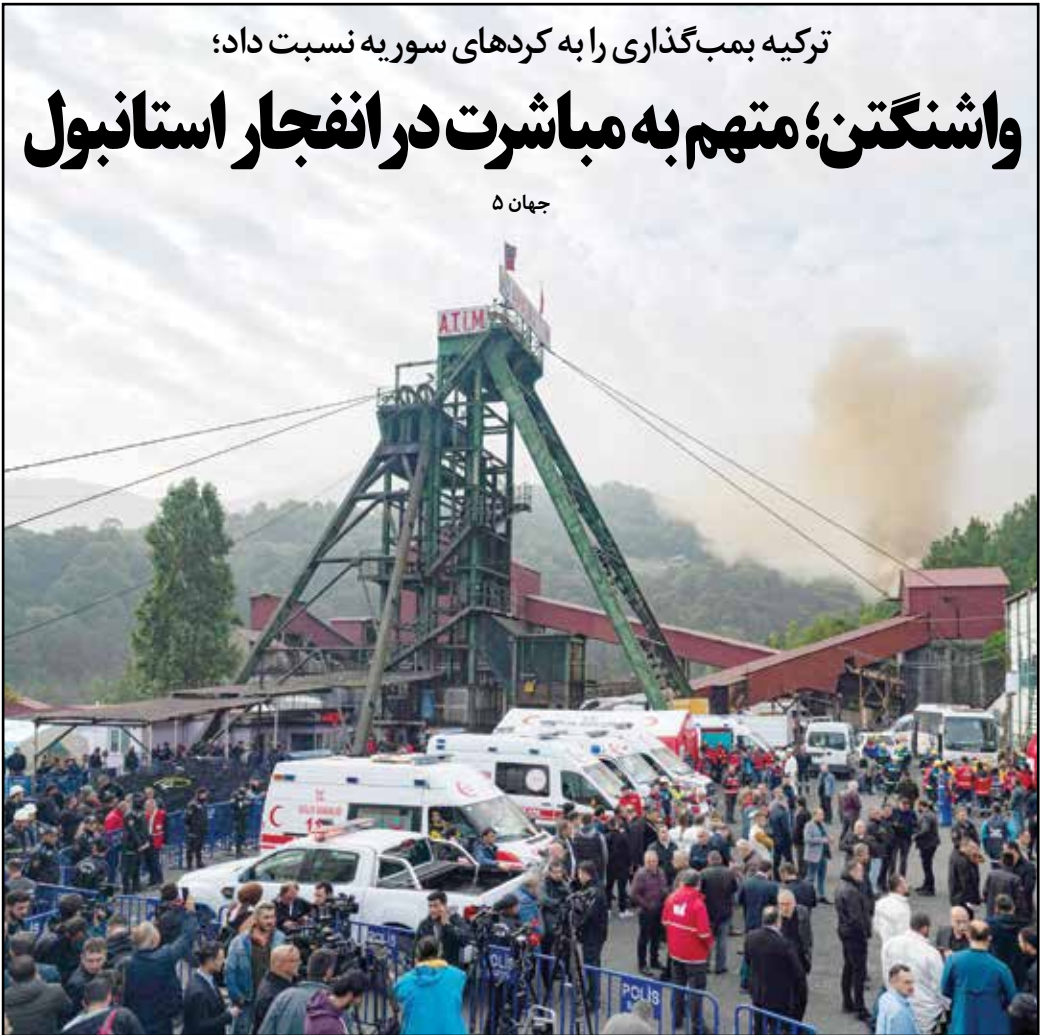
اقلیم کردستان به عنوان منطقه‌ای خودمختار در شمال عراق، از شرق با کردستان ایران، از شمال با کردستان ترکیه و از غرب با کردستان سوریه هم‌مرز است. از میان این سه بیشترین سخت‌گیری را ترکیه نسبت به کردها اعمال کرده است. در سوریه، حکومت‌هاستبد به دلیل شرایط جنگی، تاگزیر بدست کردها را باز گذاشت تا عنوان نیروی بازدارنده در برابر داعش عمل کنند. در ایران نیز گرچه گروهی از کردها همواره نسبت به تضییع حقوق این قوم از سوی حاکمیت معترض بوده‌اند اما به هر حال در ادبیات رسمی دولت‌ها و حاکمیت بر وحدت و احترام به اقوام تأکید شده و سعی در پرهیز از تنش بوده است. ترکیه اما اردوگان همواره بسیار سرخشانانه نسبت به کردها دارد. درگیری این کشور با حزب کارگران

مسکن و خودرو در آستانه تطبیق با نرخ جدید ارز

سکته در بازار کالاهای بادوام

چرتکه ۳

ترکیه بمب‌گذاری را به کردهای سوریه نسبت داد؛
واشنگتن؛ متهم به مباشرت در انفجار استانبول
جهان ۵

کاهش پدیده عمامه‌بر داری - که در ابتدای متن به آن اشاره شد - به پایان می‌رسد و آن گفتگوی رسانه ملی با برخی روحانیونی است که به دلیل موضع‌گیری‌های سیاسی از تریس یا تبلیغ محروم شده و با محل کار اخراج شده‌اند. البته گاهی از محکومیت به حبس و شلاق نیز بی‌نیازی نبوده‌اند (یکی از این افراد اخیراً در یادداشتی خطاب به «عمامه‌پرانان»، از سرگذشت خود گفته است). اگر مصاحبه با این افراد از محالات امنیتی است حداقل ارائه آمار یا تعداد، نوع اتهام و مجازات در چنین برخوردی از طرف دستگاه‌های قضایی و امنیتی، کمترین کمکی است که می‌توان نسبت به طالبان پنهان در خیابان انجام داد.

طلبه‌ای که نتواند در خیابان راه می‌رود معمولاً نه اهل قدرت است و نه ثروت و چه بسا هزاره اسنپ هم ندارد و تنها گرمش این است که ترجیح داده به جای تحصیل مکانیک، جامعه‌شناسی یا هنر در دانشگاه از طریق فراگیری علوم دینی به جامعه اسلامی خدمت کند. بی‌شک او به ویژه در این ایام، مصداق «وَأَوْدُوا آلَ فِیْئِلَی» است که خاوند با چنان لحن لطیفی آنان را رد کرده است. سوره آل عمران مورد خطاب قرار می‌دهد.

پزشکی یا تصویب آن پزشک انجام شود. از برزگترین خدمت‌ها به نظام، جلوگیری از دخالت تفکر امنیتی در امور غیر امنیتی است.

۳. اشاره به سیاست تبلیغی نظام درست رسانه ملی در مورد روحانیت به این معنا نیست که در درگاه علما و روحانیت مشکلاتی - چه سیاسی - وجود نداشته باشد. روحانیت عملکرد در تعرض به عمامه بی تأثیر است. وقتی فیلمی از بدرفتاری در زندان اوین منتشر می شود همه شکل‌های رسمی روحانیت و ائمه جعفر در مقابل آن یا توجیه «ضعیف نداشتن نظام» سکوت می کنند، متوجه نیستند که ناخواسته مشغول جمع کردن لشکر علیه روحانیت و یا اعتراضات بعدی هستند.

این یادداشت را با یک راهکار غیر امنیتی برای

مورد (رأب تراب عمامه) نباید بر خود را بمنشی را هکار اصلی باشد. منافاتی با لزوم بر خود را قاطعانه امتیازی و قضایی با حاکمات و حبشانه و جنایاتی مانند شهادت جانگداز، شهید آرمانی علی وردی ندارد. البته بر خود را جدی با رفتار یا خشن خودی با معاشرت عادی هم - کم باشد یا زیاد - در کنار آن باید انجام شود. این امر، جدازات، وظیفه اسلامی در بر ظلم خودی و غیر خودی، نقش کلیدی در آرام کردن اوضاع دارد.

۲. این امر که نباید تفکر امنیتی در غیر جای خود به کار گرفته شود و افراد امنیتی نباید در «امور غیرامنیتی» سیاست گذار و تصمیم گیر اصلی باشند بر خلاف تهمت مشهور و بر تکرار، به معنای کار ناشناسی از جهت نیروهای امنیتی نیست تا مکتب باندزاند که به‌ای نمک شناسا اگر آن‌ها نبودن اودان ناموست چین و چنان بود. مغالطه نکنیم؛ اینکه کسی حق حیات بر کسی داشته باشد یک مسئله است و سپردن همه چیز به دست او مسئله‌ای دیگر. اگر زحمت جراح قلب نمود بیماری به نام آقای الف اکنون در دیار بود. اما از این امر نباید نتیجه گرفت که بنابر این تصمیم گیری در همه امور در هنگی و اقتصادی و خانوادگی و صنفی آن بیمار تا آخر عمر باید بار و یک‌

محمد مطہری:

عمامه‌پرانان واقعی کسانی‌اند که رسالت روحانیت را تملق‌گویی از نظام می‌دانند

و پاسخ داده است، در حالی که می‌توانست قرآن را به شیوه دعای جوشن کبیر نازل کند.

در عصر شبکه‌های اجتماعی بهترین ضد تبلیغ، تمجید صریح از یک امر است. کاش متوجه بودیم که راه سوم نیست: یا باید راه طرح انتقاد در رسانه را باز کرد و یا باید به شنیدن ناسازداری‌ها پایان داد.

چقدر جای استاد مطهری این روزها خالی
«نیست». خوشابه حال او که رفت و ندیدد. از همان

روزهای اول فریاد برآورد که روحانیت در نظام اسلامی درست مانند پیش از انقلاب باید در کنار مردم بوده و نقش ناظر و منتقد را داشته باشد و پست اجرایی نگیرد مگر به ضرورت.

امروز به جای رسیدن به امید که اگر کسی از نظر به شهید مطهری در لزوم استقلال حوزه و روحانیت دفاع کند «سکولار» خوانده شده و عاقلان دور و نزدیک مخالف رهبری قلمداد می شود به جای «جذب حداکثری» با ناخواندنی مشمول «لجن مالی حداکثری» می شود. عمامه پرانان واقعی همین کسانی هستند که با تفکر انیمیتی، رسالت و روحانیت را تملق گویی از نظام می دانند و با این بدعت، حیثیت و روحانیت را به هوا می پرانند، آن در حوال غافل که گستاخانه عمامه سفید و سیاه را می راید.

قبل از یادداشت «آبان ۱۴۰۰، نقطه عطفی در
روحانیت پس از انقلاب؟» توضیح داده‌ام که استقلال
روحانیت هر گز به معنای تقابل با نظام نیست، روحانیت
مستقل چون در مقابل هیچ ظلم حکومتی سکوت
نمی‌کند در دل مردم جای می‌گیرد. این نوع روحانیت
است که می‌تواند از به انحراف رفتن اعتراضات
جلوگیری کند (بحث در آشوبگران نیست).

متاسفانه تفکرات امنیتی، به روحانیت مستقل اجازه ظهور و بروز نداد و الا امروز به عنوان بزرگترین سرمایه در آرام کردن اوضاع به ایفای نقش خود می پرداخت. در این صورت، این بدبینی کلی نسبت به روحانیت در میان معترضان وجود نداشت و در نتیجه اعتراضات هرگز رنگ مقابله با مظاهر دین نمی گرفت.

تفکر امنیتی به جای اینکه به فکر اقتناع و همراه کردن جامعه باشد، راه ایجاد آتش را در گسترش سلطه خود بر همه امور و داشتن آدم مطیع در مراکز مختلف می‌داند. چنین سیاستی در عصر پیام‌رسان‌های اجتماعی که قدرت جامعه‌دها بر اثر شده است به شکست قطعی منجر می‌شود.

روش تبلیغ رسانه ملی درباره روحانیت در طول چند دهه گذشته، درست مانند مصاحبه‌هایی است که در شب‌راهیپیمایی ۲۲ بهمن یخش می‌کند. خلاصه پیام این مصاحبه‌ها این است که ایرانیان دو دسته‌اند: یادر راهیپیمایی فردا شرکت می‌کنند و یا برای اقامت و مسافرت به خارج از کشور رفته‌اند. به بیان ساده، بیننده عزیز! اهل شرکت در راهیپیمایی نیستی! پس وجود خارجی نداری!

در تصویرگری رسانه ملی از روحانیت، روحانی «منتقد نظام» (و نه معاند) اساساً وجود خارجی ندارد. روحانی کسی است که نسبت به عملکرد نظام صرفاً «ثناگو»ست، در برابر هر ظلمی که به نحوی به نظام برگردد «ساکت» است و مواضعش «کیه - بیست»

مواضع رسمی نظام است. این است که برای جوان
امروزی لباس روحانیت معنایی جز «یونیفورم
حکومتی» پیدا نکرده است. شاید به همین دلیل
است که در برنامه متفاوت و موفق «شیوه» که تا به
حال حدود ۵۰ مهمان دعوت شده اند و در آن بعضاً
انتقادهای جدی و بی سابقه‌ای مطرح می‌شود، حتی
یک روحانی متقدم‌الاجل حضور نیافته است.

چون روحانیت مساوی نظام تعریف شده، نه از روحانیون منتقد - که علاقه و دغدغه آنان به حفظ نظام اگر از انقلابیان بیشتر نباشد کمتر نیست - در رسانه ملی خبری هست و نه از هر معرض نقد گرفتن روحانیت ولو همراه با پاسخ، اینپناه که، حتی بخش تخلف یک روحانی در هنگام تائید کردن سابقه نداشتنه و جسارت به است افتراق بیفتد - تا اندکین سابقه نداشتنه و جسارت به مقام شامخ، و حاکمیت تلقی، می رسد.

حدود ۲۵ سال پیش در دیدار جداگانه با دو تن از بزرگان کشور گفتم که در کشوری که رؤسای سه قوه همه روحانی هستند لازم است در تلویزیون برنامه انتقادی نسبت به روحانیت وجود داشته باشد؛ جوانان انتقاد کنند و پاسخ بکشوند. صلاح دانسته نشد. گفتم انتقادات را خود روحانیون مطرح کنند. پاسخ همان بود.

روشن است که اجازه طرح انتقاد از یک امر لزوماً به معنای وارد دانستن آن نقد نیست؛ اساساً طرح انتقاد جداز وارد بودن یا نبودن آن - مزایای فراوان از جمله آراشم فردی واجتماعی ونفوذدر مخاطبردربی دارد. اندکی بیندیشیم که چرا در قرآن، خداوند پاک و منزّه، ایراد و نقدهای بسیاری از قول کفار و مشرکان و یهود و نصاری علیه خود اوصاف و افعالش مطرح کرده

«در تصویرگری رسانه ملی از روحانیت، روحانی کسی است که نسبت به عملکرد نظام صرفاً «شناگو»ست، در برابر هر ظلمی که به نحوی به نظام بر گردد «ساکت» است و مواضعش «کپی - پیست» مواضع رسمی نظام است. این است که برای جوان امروزی لباس روحانیت معنایی جز «یونیفورم حکومتی» پیدانکرده است.»

به گزارش جماران، محمد مطهری در کانال تلگرامی خود نوشت:

پدیده برداشتن علامه از سر روحانیون در خیابان - که برای تحقیر، عنوان «عمامه‌پراستی» به آن داده شده - گاهی افرادی را هم که از روحانی و آخوند هیچ دل خوشی ندا، ندآورم دهد.

دشمن دشمن است و از هیچ تلاشی برای ترویج این اهان‌ت دریغ نمی‌کند؛ باید دید دوستان چه کرده‌اند که بر خی جوانان ولواندک به چنین اقدامی دست می‌زنند.

برای مقابله با این پدیده، یک ذهن امنیتی بیش از یک راه نمی‌بیند: دستگیری و ترساندن این افراد! اظهار پشیمانی در مقابل دوربین رسانه ملی و احیاناً محکومیت سنگین، اما به نظر می‌رسد راه حل دیگری وجود دارد و آن این است که اجازه داده شود تصویری واقعی در ساراه روحانیت و آنچه در عالم روحانیون می‌گذرد در مده مردم ارائه شود. در اینجا «جهاد تبیین» لازم است و ولی «جهاد تبیین» آن وقت در مخاطب اصلی اش - یا همان غیرانقلابیون - اثر می‌گذارد که به همراه با «جهاد تقصیر» باشد که دومی مردمی‌اند.

کینه عجیب نسبت به کل روحانیت در میان برخی از جوانان امروز، همه مولود وضع ناپسaman اقتصادی و ناامیدی نسبت به آینده نیست، بلکه معلول عوامل متعددی است که مجالی برای ذکر همه آنها نیست. یکی از این عوامل، همکاران در زد و مدت و البته ناخواسته میان رسانه‌های بیگانه از یک سو و رسانه ملی از سوی دیگر است که علیرغم تضاد داشتن با یکدیگر مانند دوله قیچی، در ضربه زدن به حیثیت و روحانیت به هم کمک می‌کنند؛ اولی از روی غرض و گاهی رذالت دومی از روی غفلت و سسادولوحی و بی‌نگاه‌های امنیتی. اگر می‌گذاشتند رسانه ملی در این چند دهه وظیفه خود را درست انجام دهد، توفیق به‌دیده دیگر بسیار در همه زمینه‌ها و از جمله تهییج علیه روحانیت کم می‌بود.

برای رسیدن به فردایی بهتر استفاده درست از انرژی برق را به فرزندان خود بیاموزیم.

آگهی مزایده عمومی

شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان در نظر دارد کالا های ذیل را به شرح مذکور و با جزئیات مندرج در اسناد مزایده را با بهره گیری از سامانه تدارکات الکترونیکی دولت www.setadiran.ir به صورت الکترونیکی برگزار نماید.

ردیف	شماره مزایده	موضوع	کد فراخوان در سامانه ستاد	مبلغ تضمین (ریال)
۱	۱۴۰۱-۱۲	فروش انواع سیم مسی اسقاط	۱۰۰۱۰۰۱۵۷۴۰۰۰۱۲	۳,۸۸۶,۰۰۰,۰۰۰

مهلت زمانی دریافت اسناد مزایده از سایت : روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۴ ساعت ۸ و حداکثر تا ساعت ۱۲ روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۹ خواهد بود.

مهلت زمانی ارائه پیشنهاد: حداکثر تا ساعت ۱۲:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۹ خواهد بود.

زمان بازگشایی پاکت ها : راس ساعت ۱۳:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۹ انجام خواهد شد.

تاریخ بازپدیدن: ساعت ۰۸:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۸/۲۴ تا ساعت ۱۴:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۹ خواهد بود.

- ارسال پاکت الف به صورت فیزیکی به آدرس شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان تا ساعت ۱۴:۰۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۰۹/۰۸ الزامی می باشد.

اطلاعات تماس دستگاه مزایده گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مزایده و ارائه پاکت های الف:

آدرس: کرمان بلوار جمهوری اسلامی رو به روی گمرک شرکت توزیع برق جنوب استان کرمان کد پستی: ۷۶۱۸۱۵۶۷۶

تلفن تماس: ۵-۳۳۱۰۴۰۳ داخلی: ۱۱۵۴

مهر داد محسنی مدیر دفتر روابط عمومی